

I

(Seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2019/2160,

27. november 2019,

millega muudetakse määrust (EL) nr 575/2013 pandikirjadest tulenevate riskipositsioonide osas

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpannga arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽²⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 ⁽⁴⁾ artikliga 129 on teatavatel tingimustel lubatud pandikirju sooduskohelda. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis (EL) 2019/2162 ⁽⁵⁾ täpsustatakse pandikirjade põhielemendid ja sätestatakse pandikirjade ühine määratlus.
- (2) Komisjon palus 20. detsembril 2013, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010 ⁽⁶⁾ asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve) (EBA) esitaks arvamuse määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 129 sätestatud pandikirjade riskikaalude asjakohasuse kohta. EBA 1. juuli 2014. aasta arvamuse kohaselt on määruses (EL) nr 575/2013 sätestatud riskikaalude sooduskohtlemine põhimõtteliselt usaldatavusnõuetega kooskõlas. EBA soovitas siiski veel kaaluda võimalust täiendada riskikaalude sooduskohtlemise kõlblikkuse nõudeid, et hõlmata valdkondadest vähemalt likviidsusriski maandamist ja ületagatust, pädevate asutuste rolli, ning veelgi edasi arendada olemasolevaid investorigele teabe avalikustamise nõudeid.

⁽¹⁾ ELT C 382, 23.10.2018, lk 2.

⁽²⁾ ELT C 367, 10.10.2018, lk 56.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 18. aprilli 2019. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 8. novembri 2019. aasta otsus.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aastadirektiiv (EL) 2019/2162, mis käsitleb pandikirjade emiteerimist ja pandikirjade avaliku järelevalveta ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ ja 2014/59/EL (vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja*, lk ...).

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

- (3) EBA arvamust silmas pidades on asjakohane võtta vastu pandikirju käsitlevad täiendavad nõuded, et tugevdada määruse (EL) nr 575/2013 alusel leebemate kapitalinõuete kohaldamiseks kõlblike pandikirjade kvaliteeti.
- (4) Pädevad asutused võivad osaliselt loobuda kohaldamast tagatiste kogumisse kuuluvate krediidiasutuse vastu olevate riskipositsioonide suhtes nõuet, et need vastaksid krediidikvaliteedi astmele 1, ja lubada krediidikvaliteedi astmele 2 vastavaid riskipositsioone, mis moodustavad kuni 10 % emitendist finantsinstitutsiooni lunastamata pandikirjade nimiväärtusest. Sellist osalist loobumist kohaldatakse aga alles pärast eelnevat konsulteerimist EBAga ja ainult siis, kui krediidikvaliteedi astme 1 nõude kohaldamisel asjaomastes liikmesriikides tekkivaid märkimisväärseid kontsentreerumisprobleeme saab dokumenteerida. Kuna enamikus liikmesriikides, nii euroalal kui ka väljaspool euroala, on riskipositsioonide puhul üha raskem täita krediidikvaliteeti hindavate asutuste antud krediidikvaliteedi astmele 1 vastavuse nõudeid, pidasid kõige suuremate pandikirjade turgudega liikmesriigid vajalikuks sellist osalist loobumist kohaldada. Selleks et lihtsustada krediidiasutuste vastu olevate riskipositsioonide kasutamist pandikirjade tagatisena ja selleks et tegeleda võimalike kontsentreerumisprobleemidega, on vaja muuta määrust (EL) nr 575/2013, kehtestades reegli, mille kohaselt on lubatud hoida krediidiasutuste vastu olevaid riskipositsioone, mis liigituvad krediidikvaliteedi astme 1 asemel krediidikvaliteedi astmele 2, kuni 10 % ulatuses emitendist finantsinstitutsiooni lunastamata pandikirjade nimiväärtusest, ilma et oleks vaja konsulteerida EBAga. On vaja lubada krediidikvaliteedi astme 3 kasutamist lühiajaliste hoiuste puhul ja tuletisinstrumentide puhul teatavates liikmesriikides, kui krediidikvaliteedi astme 1 või 2 nõude täitmine oleks liiga keeruline. Direktiivi (EL) 2019/2162 kohaselt määratud pädevad asutused peaksid saama pärast EBAga konsulteerimist lubada kasutada tuletislepingute puhul krediidikvaliteedi astet 3, et tegeleda võimalike kontsentreerumisprobleemidega.
- (5) Laenud, mis on tagatud kõrgema nõudeõiguse järguga osakutega, mille on välja andnud Prantsuse Fonds Communs de Titrisation või samaväärsed väärtpaberistamisasutused, mis tegelevad elamu- või ärikinnisvaraga seotud nõuete väärtpaberistamisega, on kõlblikud varad, mida saab kasutada pandikirjade tagatisena kuni 10 % ulatuses pandikirja lunastamata emissiooni nimiväärtusest („10 % piirmäär“). Samal ajal võimaldab määruse (EL) nr 575/2013 artikkel 496 pädevatel asutustel 10 % piirmäärast loobuda. Lisaks nõutakse sama määruse artikli 503 lõikega 4, et komisjon vaataks läbi pädevatel asutustel 10 % piirmäära kohaldamisest loobuda võimaldava erandi asjakohasuse. 22. detsembril 2013 palus komisjon EBA-l esitada selles küsimuses oma arvamuse. EBA märkis oma arvamuses, et kui tagatisena kasutatakse kõrgema nõudeõiguse järguga osakuid, mille on välja andnud Prantsuse Fonds Communs de Titrisation või samaväärsed väärtpaberistamisasutused, mis tegelevad elamu- või ärikinnisvaraga seotud nõuete väärtpaberistamisega, tekitaks selline väärtpaberistamisosakutega tagatud pandikirjade programmi kahekihiline struktuur usaldatavusnõuete osas probleeme ning kahjustaks seega tagatiste kogumi krediidikvaliteedi läbipaistvust. Seetõttu soovitas EBA nimetatud määruse artiklis 496 kõrgema nõudeõiguse järguga osakute puhul praegu sätestatud 10 % piirmäära erandi pärast 31. detsembrit 2017 kaotada.
- (6) Elamu- või ärikinnisvarale seotud hüpoteekidega tagatud võlakirjade arvamine tagatiste kogumisse on lubatud vaid üksikute liikmesriikide pandikirju käsitlevates õigusnormides. Selliste struktuuride kasutamine väheneb ja leitakse, et see teeb pandikirjade programmid tarbetult keerukaks. Seetõttu on asjakohane selliste struktuuride kõlbliku varana kasutamise võimalus kindlalt välistada.
- (7) Pandikirju, mis on emiteeritud määrusele (EL) nr 575/2013 vastavate grupiseselt kogumisse arvatud pandikirjade struktuuride raames, on samuti kasutatud kõlbliku tagatisena. Grupiseselt kogumisse arvatud pandikirjade struktuurid ei too usaldatavusnõuete seisukohast kaasa täiendavaid riske, sest need ei põhjusta keerukuse seisukohast samasuguseid probleeme nagu kõrgema nõudeõiguse järguga osakud, mille on välja andnud Prantsuse Fonds Communs de Titrisation või samaväärsed väärtpaberistamisasutused, mis tegelevad elamu- või ärikinnisvaraga seotud nõuete väärtpaberistamisega. EBA arvamuse kohaselt peaks pandikirjade tagamine grupiseselt kogumisse arvatud pandikirjade struktuuridega olema lubatud ilma emitendist krediidiasutuse lunastamata pandikirjade summa piirmäära kehtestamiseta. Seetõttu tuleks kõrvaldada nõue, mille kohaselt tuleb grupiseselt kogumisse arvatud pandikirjade struktuuri puhul krediidiasutuse suhtes kohaldada 15 % või 10 % piirmäära. Sellised grupiseselt kogumisse arvatud pandikirjade struktuurid on reguleeritud direktiiviga (EL) 2019/2162.

- (8) Pandikirjade suhtes kohaldatakse pandikirjade tagatiseks oleva kinnisvara hindamise põhimõtteid, et tagada nende võlakirjade vastavus sooduskohtlemise nõuetele. Pandikirjade tagatisena kasutatava vara kõlblikkuse nõuded seonduvad tagatiste kogumi stabiilsuse tagamise üldiste kvaliteedinäitajatega ning need tuleks seega sätestada direktiivis (EL) 2019/2162 Seetõttu peaks hindamismetoodika sätestama kõnealuses direktiivis ning hüpoteekimisväärtuse hindamist käsitlevaid regulatiivseid tehnilisi standardeid ei tuleks kohaldada pandikirjade kõlblikkuse kriteeriumide kontrollimise puhul.
- (9) Laenusumma ja tagatisvara väärtuse suhtarvu piirmäärad on pandikirjade krediitkvaliteedi tagamiseks vältimatult vajalikud. Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõikes 1 on küll kehtestatud hüpoteegi ja laevasid koormava merivõla puhul laenusumma ja tagatisvara väärtuse suhtarvu piirmäär, kuid nende piirmäärade kohaldamist ei ole täpsustatud. See võib põhjustada ebakindlust. Laenusumma ja tagatisvara väärtuse suhtarvu piirmäärasid tuleks kohaldada tagatisvara hoiatuslike piirmääradena. See tähendab, et kuigi aluseks oleva laenu suurust ei piirata, võib selline laen olla tagatiseks ainult vara suhtes kehtestatud laenusumma ja tagatisvara väärtuse suhtarvu piirmäära ulatuses. Laenusumma ja tagatisvara väärtuse suhtarvu piirmääradega pannakse paika laenu protsentuaalne osa, mida arvestatakse kohustuste kattevaras. Seepärast on asjakohane täpsustada, et laenusumma ja tagatisvara väärtuse suhtarvu piirmääradega määratakse kindlaks laenu see osa, mida arvestatakse pandikirja kattevaras.
- (10) Suurema selguse tagamiseks tuleks samuti täpsustada, et laenusumma ja tagatisvara väärtuse suhtarvu piirmäärasid tuleks kohaldada kogu laenuperioodi jooksul. Tegelikult laenusumma ja tagatisvara väärtuse suhtarvu piirmäärad ei tohiks muutuda, vaid need peaksid jääma eluasemelaenu puhul 80 % piiresse elamukinnisvara väärtusest, ärikinnisvaralaenu puhul 60 % piiresse ärikinnisvara väärtusest, võimalusega suurendada seda 70 %-ni, ja merivõla puhul 60 % piiresse laevade väärtusest. Ärikinnisvara all tuleks sellist kinnisvara puudutava üldise arusaama kohaselt mõista kinnisvara, mis ei ole elamukinnisvara, seda ka juhul, kui see on mittetulundusorganisatsioonide valduses.
- (11) Selleks et veelgi parandada leebemate nõuete kohaldamiseks sobivate pandikirjade kvaliteeti, peaks sellise sooduskohtlemise siduma ületagatuse minimaalse tasemega, st nõuda sellist tagatise taset, mis ületaks direktiivis (EL) 2019/2162 osutatud tagatuse nõudeid. Selline nõue aitaks maandada emitentide maksejõuetusest või kriisilahendusest tulenevaid kõige olulisemaid riske. Liikmesriigi otsus kohaldada oma territooriumil asuvate krediitdiasutuste emiteeritud pandikirjade suhtes kõrgemat ületagatuse minimaalset taset ei tohiks takistada krediitdiasutustel investeerida muudesse madalama ületagatuse minimaalse tasemega pandikirjadesse, mis vastavad käesoleva määruse nõuetele, ning saada kasu selle sätestest.
- (12) Pandikirjadesse investeerivale krediitdiasutusele tuleb pandikirjade kohta anda teatavat teavet vähemalt kord poolaastas. Läbipaistvusnõuded on pandikirjade puhul hädavajalikud, sest nendega tagatakse ühtne avalikustamise tase ja võimaldatakse investoritel teha vajalikku riskihindamist, parandades võrreldavust, läbipaistvust ja turu stabiilsust. Seepärast on asjakohane tagada, et kõigi pandikirjade suhtes kohaldatakse läbipaistvusnõudeid, sätestades asjaomased nõuded direktiivis (EL) 2019/2162 Seetõttu tuleks sellised nõuded määrusest (EL) nr 575/2013 välja jätta.
- (13) Pandikirjad on pikaajalised rahastamisvahendid ning neid emiteeritakse seepärast mitmeaastase lunastamistähtajaga. Seetõttu on vaja tagada, et käesolev määrus ei mõjutaks enne 31. detsembril 2007 või enne 8. juulil 2022 emiteeritud pandikirju. Selle eesmärgi saavutamiseks tuleks enne 31. detsembril 2007 emiteeritud pandikirjadele teha erand määruses (EL) nr 575/2013 kõlbliku vara, ületagatuse ja asendustagatiste kohta sätestatud nõuetest. Lisaks tuleks muudele määruse (EL) nr 575/2013 nõuetele vastavatele ja enne 8. juulil 2022 emiteeritud pandikirjadele teha erand ületagatuse ja asendustagatiste kohta sätestatud nõuetest ning nende suhtes peaks kuni nende lunastamiseni olema võimalik kohaldada kõnealuses määruses sätestatud sooduskohtlemist.
- (14) Käesolevat määrust tuleks kohaldada koos direktiivi (EL) 2019/2162 ülevõtmiseks vastuvõetud riigisiseste õigusnormidega. Selleks et tagada pandikirjade emiteerimise struktuursete tunnuste uue raamistiku ja sooduskohtlemise muudetud nõuete ühetaoline kohaldamine, tuleks käesoleva määruse kohaldamine edasi lükata, et see langeks kokku kuupäevaga, millest alates liikmesriigid peavad kohaldama kõnealuse direktiivi ülevõtmiseks vastuvõetud riigisiseseid õigusnorme.
- (15) Määrust (EL) nr 575/2013 tuleks seetõttu vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EL) nr 575/2013 muutmine

Määrust (EL) nr 575/2013 muudetakse järgmiselt.

1) Artiklit 129 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) esimest lõiku muudetakse järgmiselt:

— sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„Selleks et Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2019/2162 (*) artikli 3 punktis 1 määratletud pandikirjade suhtes saaks kohaldada käesoleva artikli lõigetes 4 ja 5 sätestatud sooduskohtlemist, peavad need vastama käesoleva artikli lõigetes 3, 3a ja 3b sätestatud tingimustele ja olema tagatud mis tahes järgmise kõlbliku varaga:

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/2162, mis käsitleb pandikirjade emiteerimist ja pandikirjade avalikku järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ ja 2014/59/EL (ELT L 328, 18.12.2019, lk 29).“;

— punkt c asendatakse järgmisega:

„c) sellised nõuded krediidasutuste vastu, mis vastavad krediidikvaliteedi astmele 1, krediidikvaliteedi astmele 2 või nõuded selliste krediidasutuste vastu, mis vastavad krediidikvaliteedi astmele 3, kui need nõuded tulenevad:

- i) lühiajalistest hoiustest, mille esialgne tähtaeg ei ületa 100 päeva, kui neid hoiuseid kasutatakse direktiivi (EL) 2019/2162 artiklis 16 sätestatud tagatiste kogumi likviidsusvaru nõuete täitmiseks, või
- ii) tuletispingutest, mis vastavad nimetatud direktiivi artikli 11 lõike 1 nõuetele, kui pädevad asutused seda lubavad.“;

— punkt d asendatakse järgmisega:

„d) laenud, mis on tagatud elamukinnisvaraga kuni ulatuses, mis vastab kas pandiõiguste põhisummale koos kõikide eelisõigust omavate pandiõigustega või 80 %-le panditud kinnisvara väärtusest, olenevalt sellest, kumb neist on väiksem;“

— punkt f asendatakse järgmisega:

„f) laenud, mis on tagatud ärikinnisvaraga kuni ulatuses, mis vastab kas pandiõiguste põhisummale koos kõikide eelisõigust omavate pandiõigustega või 60 %-le panditud kinnisvara väärtusest, olenevalt sellest, kumb neist on väiksem. Ärikinnisvaraga tagatud laenud on kõlblikud, kui laenusumma ja tagatisvara väärtuse suhtarv 60 % on ületatud, kuid ei ületa 70 % taset, kui pandikirjade tagatiseks antud vara koguväärtus ületab pandikirja lunastamata nimiväärtust vähemalt 10 % võrra ja võlakirja omaniku nõue vastab 4. peatükis sätestatud õiguskindluse põhimõtetele. Võlakirja omaniku nõue on prioriteetne kõikide teiste tagatisele seatud nõuete suhtes;“

ii) teine lõik asendatakse järgmisega:

„Lõike 1a kohaldamisel ei võeta riskipositsioone, mis tulenevad võlgnike laenumaksete ülekannetest ja haldusest laenude puhul, mis on tagatud võlainstrumentidega seoses panditud kinnisvaraga, või selliste laenude likvideerimisjaotiste ülekannetest ja haldusest, nimetatud lõikes osutatud piirmäärade arvutamisel arvesse.“;

iii) kolmas lõik jäetakse välja;

b) lisatakse järgmised lõiked:

„1a. Lõike 1 esimese lõigu punkti c puhul kohaldatakse järgmist:

- a) sellised nõuded krediitiasutuste vastu, mis vastavad krediitkvaliteedi astmele 1, ei tohi ületada 15 % emitendist krediitiasutuse lunastamata pandikirjade nimiväärtusest;
- b) sellised nõuded krediitiasutuste vastu, mis vastavad krediitkvaliteedi astmele 2, ei tohi ületada 10 % emitendist krediitiasutuse lunastamata pandikirjade nimiväärtusest;
- c) nõuded selliste krediitiasutuste vastu, mis vastavad krediitkvaliteedi astmele 3, kui need nõuded tulenevad käesoleva artikli lõike 1 esimese lõigu punkti c alapunktis i osutatud lühiajalistest hoiustest, või käesoleva artikli lõike 1 esimese lõigu punkti c alapunktis ii osutatud tuletislepingutest, ei tohi ületada 8 % emitendist krediitiasutuse lunastamata pandikirjade nimiväärtusest; direktiivi (EL) 2019/2162 artikli 18 lõike 2 kohaselt määratud pädevad asutused võivad pärast EBAGA konsulteerimist lubada nõudeid selliste krediitiasutuste vastu, mis vastavad krediitkvaliteedi astmele 3, kui need nõuded tulenevad tuletislepingutest üksnes juhul, kui käesolevas lõikes osutatud krediitkvaliteedi astme 1 ja krediitkvaliteedi astme 2 nõuete kohaldamine toob asjaomases liikmesriigis potentsiaalselt kaasa olulisi kontsentreerumisprobleeme ning seda saab dokumenteerida;
- d) kogu riskipositsioon selliste krediitiasutuste suhtes, mis vastavad krediitkvaliteedi astmele 1, 2 või 3 ei tohi ületada 15 % emitendist krediitiasutuse lunastamata pandikirjade nimiväärtusest ning kogu riskipositsioon selliste krediitiasutuste suhtes, mis vastavad krediitkvaliteedi astmele 2 või 3, ei tohi ületada 10 % emitendist krediitiasutuse lunastamata pandikirjade nimiväärtusest.

1b. Käesoleva artikli lõiget 1a ei kohaldata pandikirjade kasutamisele direktiivi (EL) 2019/2162 artikli 8 kohase kõlbliku tagatisena.

1c. Lõike 1 esimese lõigu punkti d kohaldamisel kohaldatakse piirmäära 80 % iga laenu kohta eraldi, sellega määratakse kindlaks laenu osa, mis tagab pandikirjaga seotud kohustusi ja seda kohaldatakse kogu laenuperioodi jooksul.

1d. Lõike 1 esimese lõigu punktide f ja g kohaldamisel rakendatakse piirmäära 60 % või 70 % iga laenu puhul eraldi, sellega määratakse kindlaks laenu osa, mis tagab pandikirjaga seotud kohustusi ja seda kohaldatakse kogu laenuperioodi jooksul.“;

c) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Käesolevale määrusele vastavaid pandikirju tagava kinnisvara ja laevade puhul peavad olema täidetud artiklis 208 sätestatud nõuded. Artikli 208 lõike 3 punkti a kohaselt peab vara väärtuse seire toimuma sageli, ent vähemalt kord aastas kogu kinnisvara ja kõigi laevade puhul.“;

d) lisatakse järgmised lõiked:

„3a. Lisaks sellele, et pandikirjad peavad olema tagatud käesoleva artikli lõikes 1 loetletud kõlbliku varaga, kohaldatakse nende suhtes direktiivi (EL) 2019/2162 artikli 3 punktis 14 määratletud ületatavuse minimaalset taset, mis on 5 %.

Käesoleva lõike esimese lõigu kohaldamisel peab kogu nimetatud direktiivi artikli 3 punktis 4 määratletud tagatisvara nimiväärtus kokku olema vähemalt sama suur kui lunastamata pandikirjade nimiväärtus („nimiväärtuse printsiip“) kokku ja tagatisvaraks võib olla üksnes käesoleva artikli lõikes 1 loetletud kõlblik vara.

Liikmesriigid võivad kohaldada madalamat ületatavuse minimaalset taset või anda oma pädevatele asutustele õiguse selline tase määrata, tingimusel et

- a) ületatavuse arvutamisel võetakse aluseks formaalne meetod, milles on arvesse võetud varaliikidest tulenevat riski või vara hindamine sõltub hüpoteekimisväärtusest, ja
- b) ületatavuse minimaalne tase ei ole direktiivi (EL) 2019/2162 artikli 15 lõigetes 6 ja 7 osutatud nimiväärtuse printsiibi kohaselt alla 2 %.

Ületatavuse minimaalse taseme saavutamiseks kasutatava vara suhtes ei kohaldata lõikes 1a sätestatud riskipositsiooni piirmäärasid ning neid ei võeta selliste piirmäärade arvutamisel arvesse.

3b. Käesoleva artikli lõikes 1 loetletud kõlblikku vara võib võtta tagatiste kogumisse direktiivi (EL) 2019/2162 artikli 3 punktis 13 määratletud asendustagatistena, võttes arvesse käesoleva artikli lõigetes 1 ja 1a krediitkvaliteedi ja riskipositsiooni suuruse suhtes sätestatud piirmäärasid.“;

- e) lõiked 6 ja 7 asendatakse järgmistega:
- „6. Lõigetes 1, 1a, 3, 3a ja 3b sätestatud nõudeid ei kohaldata enne 31. detsembrist 2007 emiteeritud pandikirjade suhtes. Nende suhtes võib kohaldada lõigete 4 ja 5 kohast sooduskohtlemist kuni nende lunastamiseni.
7. Lõigetes 3a ja 3b sätestatud nõudeid ei kohaldata enne 8. juulist 2022 emiteeritud pandikirjadele, mis vastavad käesolevas määruses sätestatud nõuetele, mis kehtisid nende emiteerimise kuupäeval. Nende suhtes võib kohaldada lõigete 4 ja 5 kohast sooduskohtlemist kuni nende lunastamiseni.“
- 2) Artikli 416 lõike 2 punkti a alapunkt ii asendatakse järgmisega:
- „ii) need on direktiivi (EL) 2019/2162 artikli 3 punktis 1 määratletud pandikirjad, kuid ei ole käesoleva punkti alapunktis i osutatud võlakirjad;“.
- 3) Artikli 425 lõige 1 asendatakse järgmisega:
- „1. Finantsinstitutsioonid annavad aru oma likviidsete vahendite sissevoolu kohta. Likviidsete vahendite sissevoolu ülempiir on 75 % likviidsete vahendite väljavoolust. Finantsinstitutsioonid võivad ülempiiri arvutusest välja jätta likviidsete vahendite sissevoolu hoiustest, mis on muudes finantsinstitutsioonides ning mis kvalifitseeruvad käesoleva määruse artikli 113 lõikes 6 või 7 sätestatud käsitluseks.
- Finantsinstitutsioonid võivad ülempiiri arvutusest välja jätta likviidsete vahendite sissevoolu laenuvõtjate ja võlakirjainvestorite vastu olevatest rahalistest nõuetest, kui vahendite sissevool on seotud selliste hüpoteeklaenu andmisega, mida rahastatakse võlakirjadega, mis kvalifitseeruvad käesoleva määruse artikli 129 lõikes 4, 5 või 6 sätestatud käsitluseks, või pandikirjadega, mis on määratletud direktiivi (EL) 2019/2162 artikli 3 punktis 1. Finantsinstitutsioonid võivad arvutusest välja jätta sissevoolu tugilaenudest, mida nad on vahendanud. Individuaalse järelevalve eest vastutavate pädevate asutuste eelneval nõusolekul võivad finantsinstitutsioonid sissevoolu täielikult või osaliselt arvutusest välja jätta, kui likviidsuse pakkuja on finantsinstitutsiooni ema- või tütarettevõtjast finantsinstitutsioon või sama emaettevõtjast finantsinstitutsiooni muu tütarettevõtja või on finantsinstitutsiooniga seotud, nagu on sätestatud direktiivi 2013/34/EL artikli 22 lõikes 7.“
- 4) Artikli 427 lõike 1 punkti b alapunkt x asendatakse järgmisega:
- „x) kohustused, mis tulenevad emiteeritud väärtpaberitest, mis kvalifitseeruvad käesoleva määruse artikli 129 lõikes 4 või 5 sätestatud käsitluseks, või mis tulenevad direktiivi (EL) 2019/2162 artikli 3 punktis 1 määratletud pandikirjadest;“.
- 5) Artikli 428 lõike 1 punkti h alapunkt iii asendatakse järgmisega:
- „iii) rahastatud neile otseselt vastavate võlakirjadega (*pass-through*), mis kvalifitseeruvad käesoleva määruse artikli 129 lõikes 4 või 5 sätestatud käsitluseks, või direktiivi (EL) 2019/2162 artikli 3 punktis 1 määratletud pandikirjadega;“.
- 6) Artikkel 496 jäetakse välja.
- 7) III lisa punktis 6 asendatakse alapunkt c järgmisega:
- „c) need on direktiivi (EL) 2019/2162 artikli 3 punktis 1 määratletud pandikirjad, kuid ei ole käesoleva punkti alapunktis b osutatud võlakirjad.“

Artikkel 2

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 8. juulist 2022.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 27. november 2019

Euroopa Parlamendi nimel
president
D. M. SASSOLI

Nõukogu nimel
eesistuja
T. TUPPURAINEN